

KVANN

Angelica archangelica

Beskrivelse

Kvann tilhører *skjermplantefamilien*. Den har en kuleforma skjerm med grønngule kronblad. Kvannplanten er bladrik og virker derfor kort og lubben, men den blir ofte 1 m høy eller mer. Bladene er friskt grønne og blanke. De er store, har et trekantet omriss og er dypt flika. Mellom stengelen og bladet er det ei stor, oppblåst slire. Bladskafet er hult. Kulturformen Vossakvann har kompakte bladskafet. Kvann omfatter to underarter, fjellkvann og strandkvann.

Utbredelse

Fjellkvann finner vi helst ved bekker og i fuktige kratt i fjellet. I nord går den også ned i lavlandet. Utbredelsen til strandkvann er ikke helt kartlagt, men den finnes i alle fall langs kysten på Sør-Østlandet til Rogaland.

Forvekslingsmuligheter

Sløke har gulgrønne kronblad som kvann, men har bare halvkuleforma skjerm, og den er ellers "slankere"/smalere enn kvann. Tromsøpalme og bjørnekjeks-arter er mye høyere og kraftigere enn kvann, og blomsterstanden er helt annerledes; den er halvkuleforma og kronbladene er hvite.

Tradisjon

Som medisinplante ble kvann brukt ved forkjølelse og influensa. Den ble da spist som den var. Ellers var kvann mye brukt som krøttermedisin ved kalving. I samisk folkemedisin har kvann hatt stor betydning. Ulike plantedeler er blitt brukt mot skjørbuk, diaré, kolikk, forkjølelse, hoste, bronkitt, fordøysessykdommer og på byller.

Bruk i dag

Det er økende bruk av kvann i helsekostpreparater i dag. I reklamer presenteres kvann som Nordens svar på Østens ginseng. Det produseres eteriske oljer av kvann, og den anbefales ved en rekke lidelser.

